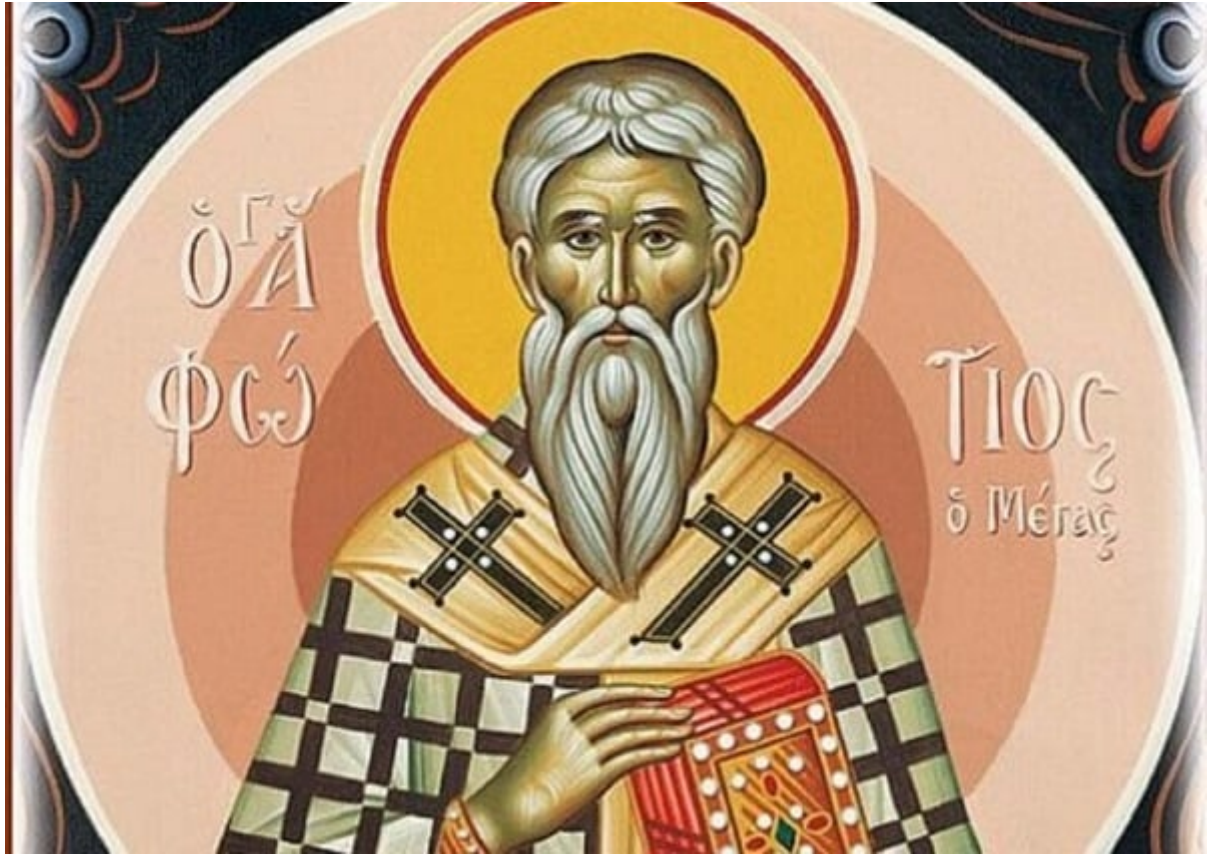

Ο Άγιος Φώτιος ο Μέγας για τον τρόπο της ευεργεσίας του άρχοντα προς τους υπηκόους

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Άγιος Φώτιος ο Μέγας

Προς τον εκλαμπρότατο και ενδοξότατο Μιχαήλ ηγεμόνα της Βουλγαρίας εκ Θεού αγαπημένο εν Κυρίω πνευματικό υιό

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=394419>

97. Να μη νομίζης βέβαια ότι, αν ευεργετής πρώτα και έπειτα αμελής, οι ευεργετηθέντες θα διαφυλάξουν την αρχική ευγνωμοσύνη.

Πράγματι εγώ ο ίδιος εγνώρισα πολλούς προσωπικώς, που στηριζόμενοι στο πλήθος και μέγεθος της αρχικής ευεργεσίας, δεν εφρόντισαν στη συνέχεια να δείξουν κάτι παρόμοιο· διότι ήλπισαν ότι η αρχική γενναιοδωρία αρκούσε στους

ευεργετηθέντες για ισόβια ευχαριστία και ότι δεν θα έλθη ποτέ καιρός που οι ευεργετηθέντες θα λησμονήσουν την ευεργεσία• το πράγμα όμως όχι μόνο δεν κατέληξε σύμφωνα με τις ελπίδες των, αλλά και μεταστράφηκε προς το αντίθετο. Αλλά, ως προς την προαίρεσι των φαύλων δεν υπάρχει καμμιά απορία· διότι τέτοιοι άνθρωποι, ακόμη και αν ίσως έρρεε στα χέρια τους η ευεργεσία, και τότε δεν θα ανταπέδιδαν τις ευεργεσίες με καθαρά λόγια.

Αλλά και στην περίπτωση των άλλων, θα μπορούσες να ιδής εκείνους μεν που καλλιεργούσαν την καλοκαγαθία ότι εμνημόνευαν όσα είχαν δεχθή και δεν έπαυαν να εγκωμιάζουν τον ευεργέτη, όμως, όταν εσταματούσαν οι απολαυές, δεν διατηρούσαν καθαρή και ακέραιη την αρχαία ευγνωμοσύνη, αλλά με τον καιρό, υποβαθμίζοντας το αίσθημα ευχαριστίας (αφού δεν είχαν νέες εισφορές), έχαναν την έντασι και δροσιά της συμπάθειας.

Εκείνοι πάλι που θεωρούνταν ότι ανήκουν στη μέση διάθεσι, όταν ευεργετούνταν, είχαν το αίσθημα της ευχαριστίας, όταν όμως παραμελούνταν, κι αυτοί δεν εντράπηκαν να μεταφέρουν την προηγούμενη διάθεσί τους στο αντίθετο, καθώς μάλιστα έβλεπαν άλλους να απολαύουν ευεργεσιών.

Διότι δεν εσκέπονταν, όπως έπρεπε, όσα είχαν δεχθή αυτοί προηγουμένως, αλλά εκύτταζαν τα ευεργετήματα που ελάμβαναν οι διπλανοί τους, και ερεθιζόμενοι απ' αυτά μετέτρεπαν την ευχαριστία σε αχαριστία.

Είναι λοιπόν πολύ ωφέλιμο για τον άρχοντα, ακόμη και κατά την άσκησι της κυβερνητικής του εξουσίας, να κερδίζει την αγάπη των υπηκόων με δωρεές που παρέχονται κατά δόσεις και ισοβίως, όχι απότομα και διαμιάς· το δε πλήθος και το βάρος των δοσμάτων αρμόζει περισσότερο σ' εκείνους που έχουν επιτύχει κάποιο μεγάλο και παράδοξο κατόρθωμα για την κοινή σωτηρία της πατρίδος παρά σ' εκείνους που χρειάζονται λιγοστή από εμάς βοήθεια.

Η «Επιστολή προς Βούλγαρον Ηγεμόνα» του αγίου Φωτίου του Μεγάλου δημοσιεύτηκε στο περιοδικό «Εποπτεία» τον Φεβρουάριο του 1992. Εισαγωγή, μετάφραση, σημειώσεις Παναγιώτης Κ. Χρήστου. Αναδημοσίευση από την ιστοσελίδα
Myriobiblos
Βιβλιοθήκη:

http://www.myriobiblos.gr/texts/greek/fotios_epistoli.html

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)